

Koho následovat po Josephu Smithovi

Prorok Joseph Smith před svou smrtí učil Kvorum Dvanácti apoštolů tomuto:

Bratři, ... zanedlouho se má stát něco důležitého. Možná, že mě moji nepřátelé zabijí. A v případě, že mne zabijí, a klíče a moc, které na mně nyní spočívají, vám nebudou předány, budou ze země ztraceny. Pokud se mi ale jen podaří vložit je na vaši

hlavu, pak nechť padnu za oběť vražedným rukám, strpí-li to Bůh, a budu moci odejít zcela radostně a spokojeně věda, že mé dílo je dokonáno a že základy, na nichž má být postaveno království Boží v této dispensaci plnosti časů, jsou položeny.

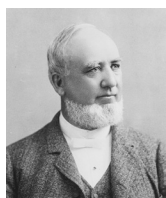
Na bedrech Dvanácti musí od nyníšška spočívat zodpovědnost za vedení této církve, dokud nepověříte další, kteří nastoupí po vás. (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 529–530)

Joseph Smith také učil, že První předsednictvo je jedinou skupinou nad Kvorem Dvanácti apoštolů, ale když prorok zemře, je První předsednictvo rozpuštěno (viz *History, 1838–1856* [Manuscript History of the Church], volume B-1, 691, josephsmithpapers.org).

- Co z toho, co jste se dozvěděli, by vám pomohlo reagovat na ona tři dřívější tvrzení?
- Jaký vzor Pán stanovil ohledně toho, kdo má dál vést Jeho Církev po smrti proroka?

Když Brigham Young promlouval ke Svatým na velkém shromáždění, mnozí zaznamenali zázračný zážitek a pocítili potvrzení Ducha Svatého.

President George Q. Cannon (1827–1901), který později sloužil v Prvním předsednictvu, vyprávěl:

Brigham Young... povstal a promluvil k lidem. ... Ten, kdo byl oné události přítomen, nikdy nezapomene, jaký dojem to na něj udělalo! Pokud by Joseph vstal z mrtvých a opět k nim promluvil, nejspíše by to nemělo o nic překvapivější účinek, než jaký to

mělo na mnohé přítomné na onom shromáždění. Byl to hlas samotného Josepha; a nejenže byl slyšet hlas Josepha; ale lidem se díky tomu, co viděli, zdálo, jako kdyby před nimi stál Joseph samotný. Nikdy jsme neslyšeli o podivuhodnější a zázračnější události, než byla ta, která se odehrála onoho dne v přítomnosti oněch shromážděných. Pán dal svému lidu svědectví, které nenechalo nikoho na pochybách ohledně toho, kdo je oním mužem, kterého On vybral, aby je vedl. Viděli i slyšeli svými přirozenými očima a ušima a poté jim ona vyřčená slova, doprovázená přesvědčující mocí Boží, vstoupila do srdce a oni byli naplněni Duchem a velikou radostí. Předtím vládla sklíčenost a v srdci některých pravděpodobně i pochybnosti a nejistota; ale nyní bylo všem jasné, že je zde muž, jemuž Pán udělil nezbytnou pravomoc jednat v jejich středu na Josephově místě. (George Q. Cannon, „Joseph Smith, the Prophet“, *Juvenile Instructor*, Oct. 1870, 174–175.)

Emily Smith Hoytová, členka, která byla přítomna, když Brigham Young promlouval ke Svatým, zaznamenala:

Onen způsob argumentace, výraz obličeje a tón hlasu mi rozechvěly celou duši. Na vlastní oči jsem viděla Josephovo zavražděné tělo. Vlastníma rukama jsem pocítila ledový chlad smrti na jeho kdysi vznešeném čele. Věděla jsem, že Joseph je mrtvý. A přesto jsem se několikrát překvapeně a mimoděk podívala na stupínek, abych se přesvědčila, že to není Joseph. Nebyl to on, byl to Brigham Young, a pokud někdo pochybuje o právu Brighama spravovat záležitosti Svatých, mohu mu říci jediné toto. Získejte Ducha Božího a poznejte to sami. Pán se o ty své postará. (Emily Smith Hoyt, in: Lynne W. Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness“, *BYU Studies*, vol. 36, no. 4 [1996–1997], 164.)

- Kdybyste byli na onom místě, jaký vliv by na vás tento zážitek mohl mít?
- Jak může s tím, co jste studovali, souviset Moroni 10:5?